

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg synes ellers, jeg prøvede at forklare langsomt, klart og tydeligt, at Fremskridtspartiet selvfølgelig kan gå ind for, at der er mulighed for, at alle unge, altså både drengebørn og pige-børn, lærer at læse og skrive – for nu at sige det helt firkantet.

Men vi tror ikke på, at det får nogen hjælpende effekt for kvinder i udviklingslande, at vi begynder at lave religionskrige, og derfor tog jeg netop de eksempler frem – jeg mener, det var SF, der nævnte dem – hvor det blev sagt, at kvinderne vandt over Vatikanstaten. Jamen netop ved at lave religionskrige ødelægger man fundamentet i de lande; man ødelægger familie-sammenholdet, og man ødelægger en masse ting, som er vigtige for den enkelte.

Jeg tror ikke på, at det er den slags tekster, der påvirker, at vi bliver taget seriøst i de lande, hvor der reelt er et problem; dét erkender jeg blankt. Jeg tror, det er bedre, at vi går ud med én enkelt tekst, der siger: Alle skal have mulighed for uddannelse. Det kan vi gøre gennem den ulandshjælp, vi kører – denne skulle i øvrigt efter vores opfattelse lægges helt om – og på mange andre områder kunne vi sige: Det er til uddannelse af alle unge. Men uden at blande os i, hvilken kulturform og hvilket udviklingstrin de selv synes de skal have, for så ødelægger vi fundamentet, og det, vi står tilbage med, er, at folk tror, det er noget pjat, når det kommer fra vores lande. De tager det ikke seriøst.

Det er derfor, Fremskridtspartiet er modstander af alle disse fine og flotte floskler, for det bliver ikke til andet. Det bliver kun taget seriøst herinde i den danske Folketingssal og i andre europæiske parlamenter. Det bliver ikke taget seriøst i de lande, der reelt har brug for det, medmindre vi går tilbage til basis.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Jeg vil gerne sige til fru Annette Just, at det da er så evigt rigtigt, at et af de virkelig store problemer for de fattige landes kvinder specielt er deres manglende uddannelse.

Samtidig vil jeg gerne spørge fru Annette Just, hvis parti jo aldrig nogen sinde stemmer for ulandsbistand – Danmark bruger altså 1 pct. af sit nationalprodukt på ulandsbistanden – om de smukke ord, der stod i fru Annette Justs forslag til motiveret dagsorden, også betyder, at man i fremtiden kan vente, at Fremskridtsparti-

et stemmer for, når der bliver stemt om ulandsbistand, herunder til uddannelse og den type projekter.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Fru Annette Just for den sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg vil godt sige til fru Vibeke Peschardt, at det er korrekt, at vi plejer at stemme imod – vi plejer i øvrigt også her at komme med en frygtelig masse ændringsforslag – men vi plejer faktisk også at sætte andre forslag på, som siger, at dér, hvor der virkelig er behov, vil vi gå ind og hjælpe. Det er dét, vi har talt om hele tiden.

Vibeke Peschardt (RV):

På globalt plan er kvindernes generelt største problem den fattigdom og ulige fordeling af goderne, som findes mellem de rige og de fattige lande.

Når vi som repræsentanter for et af verdens rigeste lande kommer til kvindekonferencen i Beijing, må det derfor værre selvfølgelig, at Danmark signalerer, at vi arbejder aktivt for, at fattigdommen bekæmpes. Fattigdomsbekæmpelsen og sikring af menneskerettighederne er hovednøglen til forandring og forbedring af kvindernes vilkår på verdensplan.

At tale om ligestilling mellem mænd og kvinder og at mainstreame ligestillingen – det vil sige, at der i beslutninger og lovgivning indarbejdes, at kvinder placeres og behandles på linje med mændene – får efter Det Radikale Venstres opfattelse først mening for kvinderne, når der ikke længere er krige i deres lokalområde, når befolkningerne har mad nok til deres børn, når der sikres rent drikkevand, når pigebørnene ikke bliver ombragt ved fødslen eller kvinder brændt på enkebål, når prævention og fri abort i en overbefolket verden gøres til en rettighed, osv., osv.

Disse problemer og kulturforskelle i øvrigt overskygger efter vores opfattelse på sin vis ligestillingselementet i Beijingkonferencen, men det skal ikke forhindre, at vi, der kommer herfra, giver vores bidrag som kvinder i et forsøg på at opnå enighed om strategier, der peger fremad mod løsninger af disse overvældende problemer.

Fra dansk side mener jeg, at vi godt kan være vores politik i verdenssamfundet bekendt. Dan-